Dosarul nr.2-25897/2025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 septembrie 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
Cu participarea
Avocatului: - Alexandru Pagu

examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea ”PLATFORMACAR” S.R.L. către Drachuk Serhiy privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalității și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 23 decembrie 2025, ”PLATFORMACAR” S.R.L. a înaintat o cerere de chemare în judecată (repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Chişinău, sediul Centru - Mazur Nadejda la data de 24 decembrie 2025, în mod aleatoriu conform art.6/1 alin.(1) al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească) către Drachuk Serhiy privind repararea prejudiciului material, încasarea chiriei restante, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 24 august 2025, pîrîtul, a încheiat cu „Platformacar" SRL, contract de locațiune a automobilului ”Dacia Logan”, n/î LGW 699.

Potrivit pct. 3.1. din Contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pîrîtul a primit în locațiune automobilul sus-indicat pe un termen de 10 (zece) zile, care a început a curge din data de 24 august 2025 şi luat sfirşit la data de 03 septembrie 2025.

Pct. 4.1. din Contractul de locațiune indică că, părţile au convenit că preţul chiriei pentru 1 (una) zi constituie suma de 600 lei.

Automobilul sus-menționat s-a aflat în posesia şi folosința pîrîtului în perioada de 24 august 2025 - 05 septembrie 2025.

Indică că, automobilul a fost restituit de locatar, cu diverse deteriorări şi cu restanță la chirie în sumă de 1200 lei, fapt care se confirmă prin procesul-verbal de restituire din 05 septembrie 2025, semnat de ambele părți contractante.

În conformitate cu pct. 9.1 al contractului nominalizat: „locatarul care nu achită chiria în termen urmează a achita şi penalitatea în sumă de 0,2 % din suma datorată". Astfel, penalitatea calculată constituie suma de 242 lei.

Potrivit pct. 9.7 din contractul de locațiune, locatarul dacă nu restituie automobilul închiriat la dată stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele, în care a reținut automobilul peste termenul de locațiune. Punctele 5.4, 5.5 şi 9.2 din Contractul de locațiune preved obligația locatarului de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract în starea în care a fost transmis, în caz contrar este obligat să repare prejudiciul material cauzat.

Menţionează că potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr. 3689/09A din 10 septembrie 2025, efectuat de „Expertauto-Plus" SRL, suma totală a prejudiciului material cauzat companiei în urma producerii deteriorărilor este de 4420 lei, suma necesară pentru reparația automobilului.

Subliniază că, pîrîtul, fiind citat să se prezinte la examinarea automobilului, nu s-a prezentat . Astfel, la data de 01 decembrie 2025 a fost expediată în adresa pîrîtului o notificare prin care a fost somat să achite suma datoriei, pe care pîrîtul a ignorat-o.

Solicită încasarea din contul pîrîtului, Drachuk Serhiy IDNP *****, în beneficiul SRL „Platformacar" cod fiscal *****, chiria restantă în sumă de 1200 lei, penalitatea în sumă de 242 lei, prejudiciul material în sumă de 4420 lei și cheltuielile de judecată compuse din: taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat - 284 lei, asistența juridică – 5000 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei „Platformacar" SRL-avocatul Pagu Alexandru a susținut acțiunea din motivele de drept și de fapt invocate și a solicitat admiterea.

Reprezentantul pîrîtului Drachuk Serhiy- avocatul licențiat Calmațui Eduard, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport probator, din motivele indicate în referința. A invocat că, în esență automobilul a fost restituit la data de 05 septembrie 2025, fiind întocmit un proces-verbal de restituire. În originalul exemplarului, semnat de pârât, nu sînt consemnate deteriorări ale automobilului sau alte lipsuri. Pârâtul a susținut că mențiunile privind pretinsa deteriorare a ușii din partea stângă față și restanța la plata chiriei pentru două zile, în cuantum de 1.200 lei, nu corespund situației de fapt existente la momentul restituirii automobilului. A indicat că pîrîtul dispune de înregistrări video și imagini fotografice, realizate la momentul predării și restituirii automobilului și că, la data de 23 aprilie 2026, s-a adresat executorului judecătoresc Gosic Andrei în vederea constatării faptelor și stărilor de fapt reflectate în aceste materiale. Potrivit susținerilor pârâtului, aceste împrejurări au fost consemnate în Actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 190a-18/2026 din 23 aprilie 2026.Solicită respingerea acțiunii, compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei, în cuantum total de 19.000 lei, dintre care 15.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și 4.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile executorului judecătoresc, cît și încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5.000 lei, invocând faptul că pretinsele acuzații privind deteriorarea automobilului și existența unor datorii ar fi fost neîntemeiate și i-ar fi cauzat stare de incertitudine juridică, stres emoțional și tensiune psihologică.

Aprecierea instanței

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată, referința depusă, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Articolul 6 §1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale prevede că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

Din materialele cauzei se constată că, la data de 24 august 2025, între SRL „PLATFORMACAR", în calitate de locator, și Drachuk Serhiy, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune, având ca obiect automobilul de model" Dacia Logan", cu numărul de înmatriculare LGW 699(f.d.11-13).

În aceeași zi automobilul a fost transmis de către reclamant pîrîtului, fapt confirmat ce nu a fost negat de părți.

Potrivit pct. 3.1 din contractul de locațiune, termenul locațiunii a fost stabilit pentru perioada de 10 zile, începând cu 24 august 2025 și până la 03 septembrie 2025 ora 12.40, iar potrivit pct. 4.1 din contract, cuantumul chiriei a fost stabilit în mărime de 600 lei pentru fiecare zi de locațiune.

Prin urmare, obligația pârâtului de a achita chiria și de a restitui bunul închiriat la expirarea termenului contractual rezultă atât din conținutul contractului încheiat între părți, cât și din natura raportului juridic de locațiune.

Art. 1251 Cod civil statuează că, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Dacă locatorul nu predă la timp bunul închiriat sau refuză să-l predea, locatarul este în drept să ceară executarea acestei obligații și repararea prejudiciului sau rezoluțiunea locațiunii și repararea prejudiciului cauzat astfel(art. 1260 Cod civil).

În speță, instanța constată că automobilul a fost restituit la data de 05 septembrie 2025, fapt confirmat prin procesul-verbal de predare a automobilului la contractul de locațiune din 24.08.2025 (f.d.14).

Prin urmare, pârâtul a păstrat automobilul și după expirarea termenului inițial al locațiunii, stabilit pentru data de 03 septembrie 2025.

În conformitate cu art. 1279 lit. a) din Codul civil, locațiunea încetează la expirarea termenului locațiunii.

Întrucît pîrîtul a întors automobilul cu o întîrziere de 2 zile, potrivit clauzelor contractuale, datorează reclamantului suma de 1200 lei.

Reprezentantul pîrîtului a menționat că, soția pîrîtului, la momentul restituirii automobilului, a achitat reprezentantului reclamantului pentru întîrziere 60 euro, dar nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Astfel, instanța apreciază că, în lipsa unei dovezi privind achitarea contravalorii celor două zile suplimentare de folosință, pretenția reclamantei privind încasarea chiriei restante în cuantum de 1.200 lei este întemeiată, această sumă rezultând din aplicarea tarifului contractual de 600 lei pentru fiecare zi la cele două zile de întârziere în restituirea automobilului.

Această concluzie este susținută și de prevederile pct. 9.7 din contractul de locațiune, prin care părțile au stabilit în mod expres obligația locatarului de a achita chiria pentru toate zilele în care acesta reține automobilul peste termenul de locațiune.

Prin urmare, instanța constată existența unei obligații contractuale certe și exigibile a pârâtului privind achitarea chiriei pentru perioada suplimentară de folosință, iar pretenția reclamantei în partea respectivă urmează a fi admisă.

Mai solicită reclamantul și încasarea penalității de întîrziere.

Conform art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală reprezintă o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Pct. 9.1 din contractul d e locațiune prevede că, locatarul, în cazul în care nu achită în termen chiria, este obligat să achite penalitate în mărime de 0,2% pentru fiecare zi d e întîrziere din suma neachitată în termen.

În speță, existența clauzei penale este confirmată prin contractul de locațiune, iar neachitarea în termen a obligației de plată a chiriei rezultă din materialele cauzei. Calculul prezentat de reclamantă (f.d.24) stabilește penalitatea în cuantum de 242 lei, iar pârâtul nu a prezentat instanței un calcul alternativ și nici probe din care să rezulte stingerea obligației principale sau a penalității.

În aceste condiții, instanța constată că pretenția privind încasarea penalității în cuantum de 242 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Solicită reclamantul și încasarea prejudiciului material pricinuit automobilului de către pîrît, prin deteriorările indicate.

Potrivit alin.(1) art. 1284 Cod civil, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract. Conform alin. (2) al aceluiași articol, prejudiciul cauzat prin înrăutățirea stării bunului se repară de către locatar dacă acesta nu dovedește lipsa vinovăției sale. Iar potrivit alin. (3), locatarul răspunde pentru deteriorarea bunului în mărimea în care s-a micșorat valoarea acestuia, dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Cu privire la pretenția privind repararea prejudiciului material cauzat automobilului, instanța reține că, potrivit pct. pct.5.4, 5.5 și 9.2 din contractul de locațiune, locatarul avea obligația de a restitui automobilul în starea în care acesta i-a fost transmis și, în cazul cauzării unor deteriorări imputabile locatarului, de a repara prejudiciul material cauzat.

Din procesul-verbal de predare a automobilului la contractul d e locațiune din 24.08.2025 rezultă că automobilul a fost transmis în stare bună (pct.1.3). Procesul-verbal de restituire a automobilului la contractul de locațiune din 05.09.2025, semnat d e ambele părți, rezultă că, pct. 1.3- la restituire automobilul avea următoarele deteriorări vizibile și/sau lipsuri:”Automobilul are următoarele deteriorări: ușa față stînga deteriorată vopseaua. Restanță la chirie pentru 2 zile în sumă de 1200 lei(f.d.14).

Instanța constată că în materialele cauzei se regăsește Raportul de evaluare a pagubei nr. 3689/09A din 10 septembrie 2025, întocmit de „Expertauto-Plus” SRL, prin

care a fost determinată valoarea prejudiciului necesar pentru repararea deteriorărilor automobilului în cuantum de 4.420 lei (f.d.16-21).

Instanța apreciază acest înscris, în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv cu procesul-verbal de restituire a automobilului din 05 septembrie 2025 și cu circumstanțele referitoare la starea automobilului la momentul restituirii.

Deși pârâtul contestă existența deteriorărilor, instanța reține că simpla negare a circumstanțelor invocate de reclamantă, nu este suficientă pentru înlăturarea forței probante a înscrisurilor prezentate în susținerea acțiunii, în condițiile în care pârâtul nu a prezentat probe concludente care să răstoarne constatările rezultate din ansamblul materialului probator.

Afirmațiilor pîrîtului precum că automobilul la restituire nu avea careva deteriorări, ce se confirmă prin originalul procesului-verbal de restituire a automobilului, ce-l deține(f.d.53 verso), instanța le dă o apreciere critică, dat fiind faptul că acest act a fost primit în original d e către pîrît la data de 24.08.2025, cînd el a primit de la reclamant automobilul. Iar la restituirea automobilului, pîrîtul nu a prezentat acest act reclamantului pentru îndeplinire, ulterior l-a semnat doar el. Pe copia actului de returnare a automobilului, prezentat de reclamant, sînt semnăturile ambelor părți și este indicată deteriorarea.

Nu poate fi reținut nici actul d e constatare a faptelor și a stărilor d e fapt, întocmit la 24.04.2026 de executorul judecătoresc Andrei Gosic(f.d.55-59), întrucît nu este confirmat prin fotografiile examinate de executorul judecătoresc sau de o concluzie a unui specialist, ce ar dovedi faptul că la data de 05.09.2025 automobilul întors d e către pîrît reclamantului nu avea careva deteriorări.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele reprezintă elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților. În temeiul alin. (2) al aceluiași articol, în calitate de probe sunt admise, între altele, înscrisurile, probele materiale, înregistrările audio-video și concluziile experților.

Alin.(1) art. 118 din Codul de procedură civilă atestă că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, reclamanta avea obligația de a demonstra existența prejudiciului, legătura acestuia cu bunul restituit și cuantumul prejudiciului, obligație pe care instanța constată că aceasta și-a îndeplinit-o prin prezentarea procesului-verbal de primire și de restituire, semnate de ambele părți, cît și a raportului de evaluare a pagubei, a celorlalte înscrisuri administrate în cauză.

La rândul său, pârâtul, contestând existența deteriorărilor și imputabilitatea acestora, avea obligația de a prezenta probe pertinente și concludente în susținerea obiecțiilor sale.

Instanța reține că înregistrările foto-video invocate de pârât, precum și actul de constatare întocmit ulterior de executorul judecătoresc, pot fi apreciate în cadrul ansamblului probator, însă faptul constatării existenței unor fișiere foto-video la data de 23 aprilie 2026 nu dovedește, prin el însuși, că automobilul nu prezenta deteriorările constatate ulterior restituirii și evaluate prin raportul de specialitate.

În acest sens, instanța face distincție între existența materialelor foto-video și conținutul probator al acestora. Actul întocmit ulterior poate confirma existența și conservarea materialelor prezentate executorului, însă valoarea lor probatorie cu privire la starea efectivă a automobilului la momentul restituirii urmează a fi determinată prin coroborarea acestora cu celelalte probe administrate în cauză.

Or, potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În consecință, instanța constată că prejudiciul material în cuantum de 4.420 lei este justificat prin probele administrate și se află în legătură cu obligațiile contractuale asumate de pârât în calitate de locatar, astfel încât pretenția respectivă urmează a fi admisă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată constau din taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte, între altele, cheltuielile de asistență juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Întrucât acțiunea reclamantei urmează a fi admisă, pârâtul urmează să suporte cheltuielile de judecată suportate de reclamantă și confirmate prin actele prezentate la dosar.

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta a suportat taxa de stat în cuantum de 284 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

Totodată, reclamanta a solicitat compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 5.000 lei.

Potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile.

Instanța constată că cheltuielile pentru asistență juridică în cuantum de 5.000 lei sunt confirmate prin actele prezentate la dosar, au fost suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze și sunt justificate prin necesitatea reprezentării reclamantei în cadrul litigiului.

Având în vedere natura litigiului, volumul actelor examinate, necesitatea formulării cererii de chemare în judecată, administrarea probelor și reprezentarea reclamantei în proces, instanța apreciază că suma solicitată cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică este reală, necesară și rezonabilă.

Referitor la cererea pârâtului, indicată în referință, privind încasarea de la reclamantă a cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral, instanța constată că aceste pretenții nu pot fi admise, întrucât, în rezultatul examinării cauzei, acțiunea reclamantei

urmează a fi admisă, iar pârâtul nu dobândește calitatea de parte care a avut câștig de cauză în sensul art. 94 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, solicitarea pârâtului privind repararea prejudiciului moral nu este întemeiată, simpla formulare și examinare în instanță a unei pretenții civile neconstituind, prin ea însăși, temei suficient pentru repararea unui prejudiciu moral. În speță, pârâtul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite a reclamantei, existența prejudiciului moral invocat și legătura cauzală dintre conduita reclamantei și prejudiciul pretins.

Analizînd în ansamblu probele administrate, instanța conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „PLATFORMACAR" împotriva lui Drachuk Serhiy este întemeiată și urmează a fi admisă integral, iar cererile formulate de pârât în cadrul referinței urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art.94, 236-241 CPC, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite acțiunea.

Se încasează de la Drachuk Serhiy (IDNP *****) în beneficiul "PLATFORMACAR" S.R.L. (IDNO *****) chiria restantă în sumă de 1200 lei, penalitatea în sumă de 242 lei, prejudiciul material în sumă de 4420 lei, taxa de stat achitată în mărime de 284 lei, taxa de timbru -200 lei și cheltuielile d e asistență juridică-5000 lei, în total 11346 (unsprezece mii trei sute patruzeci și șase) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Nadejda Mazur

Judecătorul